

Ligbrænding eller begravelse: En religiøs/åndsvidenskabelig trossag gennem årtusinder ?

(vers 2.0)

Kronologi:

Indledning:

Hvad er de klassiske religioner?

Man taler undertiden om 12 klassiske religioner. Der er ikke nogen logisk forklaring på, hvorledes netop disse har opnået en sådan status. Rimeligvis er der blot tale om en vestlig tradition.

De 12 klassiske religioner er:

- Bahai
- Buddhisme
- Kristendom
- Konfusianisme
- Hinduisme
- Islam
- Jainisme
- Jødedom
- Shintoisme
- Sikhisme
- Taoisme
- Zoroastrisme

Hvor store er religionerne?

Opgørelser over de enkelte religioners størrelsesforhold varierer en del. Nedenstående tabel bygger på Encyclopedia Britannica, og tallene er fra 1994.

De største religioner	
Religion	Tilhængere
Kristendom	1.900.174.000
Islam	1.033.453.000
Hinduisme	764.000.000
Buddhisme	338.621.000
Kinesiske religioner	149.336.000
Ateister m.m.	850.000.000
New Age	128.975.000
Primitive religioner	99.150.000
Sikhisme	20.204.000
Jødedom	13.451.000

Kilde: <https://faktalink.dk/titelliste/vere>)

(se også: <https://www.religion.dk/tv%C3%A6rreligi%C3%B8st-set/d%C3%B8dsritualer-i-verdens-religioner>)

Åndsvidenskaberne:

Teosofi:

se bl.a. <https://denstoredanske.lex.dk/teosofi> og <https://da.wikipedia.org/wiki/Teosofi>

Antroposofi:

se bl.a. <https://denstoredanske.lex.dk/antroposofi> og <https://da.wikipedia.org/wiki/Antroposofi>

Kosmologi (Martinus):

se bl.a. <https://denstoredanske.lex.dk/Martinus> og https://da.wikipedia.org/wiki/Martinus%27_l%C3%A6re_om_den_fysiske_verden

Hvad formidler religionerne/åndsvideenskaberne om "Ligbrænding eller begravelse" ?

Hinduismen: Hvad formidler **hinduismen** om "Ligbrænding eller begravelse" ?

I hinduismen er det tradition at **brænde** den **afdøde**; læs mere på fx <https://livogdoed.dk/temaer/hinduismens-afsked-med-de-doede/>

Jødedommen: Hvad formidler **jødedommen** om "Ligbrænding eller begravelse" ?

Ifølge ortodoks jødisk praksis skal den afdøde **altid kistebe graves**; man anvender **ikke ligbrænding**, fordi det regnes for vigtigt, at kroppen hviler i fred, så den kan genopstå ved tidernes ende. Af samme grund sløjfes grave aldrig.

Buddhismen: Hvad formidler **buddhismen** om "Ligbrænding eller begravelse" ?

Meget **almindeligt** med **ligbrænding**, se <https://www.religion.dk/tv%C3%A6rreligi%C3%B8st-set/d%C3%B8sritualer-i-verdens-religioner>

Kristendommen: Hvad formidler **kristendommen** om "Ligbrænding eller begravelse" ?

Citat: " Af de bibelske fortællinger fremgår det, at begravelse - typisk i en klippehule - regnedes for det selvfølgeligste, mens **ligbrænding stred mod jødisk skik og brug**; i enkelte tilfælde fortælles der om

brænding af liget som udtryk for straf, respektløshed eller vanhelligelse. Man mærker også i fortællingerne en pointe i at kunne mindes de afdøde ved at have deres begravelsessted at gå til.

Som jeg har redegjort lidt bredere for i min bog "Når døden bliver virkelig. En håndbog om det der skal gøres når nogen dør" (kan lånes på biblioteket), var begravelse også det selvfølgeligste i kristendommen, da den bredte sig op gennem Europa.

Tanken om ligbrænding dukkede først for alvor op fra midten af 1800-tallet, da man bl.a. i Frankrig fik store hygiejniske problemer med overfyldte kirkegårde i de hastigt voksende byer.

I lange tider betragtedes ligbrænding med stærkt kritiske øjne fra kirkeligt hold, selvom man fra kirkelig side snart måtte indrømme, at det ikke var ud fra den kristne troslære, man kunne begrunde modstanden.

Det har ikke teologisk betydning, om legemet formuleres i graven eller brændes til aske; i opstandelsen er der under alle omstændigheder tale om en nyskabelse af mennesket fra Guds side.

Modstanden skyldtes dels noget rent følelsesmæssigt (hvilket er respektabelt nok), dels at det indarbejdede symbolsprog i forbindelse med døden (fx i salmer) havde den traditionelle jordfæstelse som baggrund.

I 1900-tallet svandt modstanden fra kirkelig side gradvist helt bort, og her i landet blev en kendt folkekirkeprovst, N. J. Rald, formand for Dansk Ligbrændingsforening. Som det er nu, drives de fleste krematorier i Danmark af folkekirken - udtryk for at man har indset, at der ikke er noget sagligt misforhold mellem kristendom og ligbrænding.

Det betyder naturligvis ikke, at der så skulle være blevet noget galt ved at vælge jordfæstelse! Det er tankevækkende, at i forbindelse med børns og unge menneskers død ser forældrene ud til at være mest tilbøjelige til at vælge den "gammeldags" jordfæstelse - måske fordi ritualer med nedsenkelse af kisten i jorden virker stærkest eller mest "rigtigt" ved sådanne tragiske dødsfald??

I forbindelse med spørgsmålet om organdonation gælder, at den kristne opstandelsestro indebærer en nyskabelse af mennesket, uanset om det begravnes eller brændes med alle organer i behold eller ej. Der er muligvis sekter, der ser anderledes på det (mormoner o.a.), men det vil i så fald være holdninger, som man efter min mening ikke kan begrunde ud fra Bibelen.

Med "kødets opstandelse" menes ikke en kopiering af det jordiske legeme, men en nyskabelse, hvor hele mennesket (det som Bibelen udtrykker med betegnelsen "kødet") overgår til en tilværelse i andre dimensioner end de jordiske. Kilde: præst Johannes Værgen <https://www.religion.dk/sp%C3%B8rg-om-kristendom/ligbrnding-er-foreneligt-med-kristendom>

Se også denne artikel på 20 sider: " Brændes eller begravnes?

Debatten om ligbrænding i Danmark ca. 1874-1900

af Anna Sommer Møller

<https://tidsskrift.dk/fortidognutid/article/view/75392/109297>

Islam: Hvad formidler **Islam** om "Ligbrænding eller begravelse" ?

Muslimerne tillader **ikke** kremation/**ligbrænding** (Kilde:

<https://livogdoed.dk/temaer/islams-afsked-med-de-doede/>

Teosofi: Hvad formidler teosofien om "Ligbrænding eller begravelse" ?

I bogen "Døden, det store eventyr" der indeholder materiale af new age teosoffen Alice A. Bailey (https://da.wikipedia.org/wiki/Alice_A._Bailey) kan man bl.a. læse følgende vedrørende ligbrænding/**kremation** på siderne, 41, 56, 88, 137, 139:

Side 41: Citat:

" En helt ny opfattelse af døden, med betoning på bevidst tilbagetrækning, vil blive kundgjort, og jordfæstelser **eller snarere kremationer** vil blive glædelige begivenheder, fordi betoningen vil blive lagt på frigørelse og tilbagevenden."

Side 56, citat:

"(6) Umiddelbart efter døden, og specielt hvis **kremation** har fundet sted, er mennesket i sit kama-manasiske legeme lige så bevidst om og vågen over for sine omgivelser, som han var på det fysiske plan, da han levede der.

Denne talemåde tillader et vist spillerum, hvad tillades for dem på det fysiske plan. Menneskene er ikke alle lige vågne og lige bevidste over for omstændigheder eller øjeblikkelig erfaring.

Eftersom de fleste mennesker imidlertid er mere emotionelt bevidste, end de er fysisk bevidste, og lever i stor udstrækning fokuseret i deres astrale vehikler, er menneskene velkendt med den bevidsthedstilstand, de befinder sig i. Glem ikke, at et plan dybest set er en bevidsthedstilstand og ikke en lokalitet, som så mange esoterikere synes at mene."

Side 88, citat:

" Det æteriske legeme opløses gradvis, da de energier, det er sammensat af, reorganiseres og trækkes tilbage, og efterlader kun den praniske substans, som er identisk med det æteriske vehikel for selve planeten. **Denne opløsningsproces fremmes, som jeg tidligere har nævnt, i høj grad ved kremation.** Når det gælder et uudviklet menneske, kan det æteriske legeme i en længere periode kredse omkring sin ydre skal, der er i opløsning, fordi sjælens tiltrækningskraft ikke er stærk, medens det materielle aspekt er. Når mennesket er fremskredent og derfor i sin tænkning er fri fra det fysiske plan, kan opløsningen af det vitale legeme ske overordentlig hurtigt. Straks den er fuldbrydet, er tilbagegivelsesprocessen overstået. Mennesket står frigjort, i det mindste midlertidigt, fra al reaktion over for det fysiske stofs tiltrækkende kraft. Mennesket befinder sig nu i sine finere legemer og er rede til den store hændelse, som jeg har givet navnet "eliminationens kunst".

Side 137 - 140, citat:

"2. Der er blevet stillet dette spørgsmål: Hvilken indstilling har Tibetaneren til kremation, og under hvilke omstændigheder bør kremation foregå?"

Det er en heldig og god ting, at kremation i tiltagende grad bliver ønsket. Inden længe vil jordfæstelse stride imod loven, og kremation vil være et krav. Dette har sundhedsmæssige og sanitære årsager. Disse usunde, psykiske steder, som kaldes kirkegårde, vil til sidst forsvinde, ligesom dyrkelse af forfædrene er ved at forsvinde, både i orienten – med dens forfædre kult – og i occidenten, med dens ligeså enfoldige kult af en nedarvet position.

Gennem anvendelse af ild opløses alle former. Jo hurtigere det menneskelige, fysiske vehikel tilintetgøres, jo hurtigere brydes dets greb om sjælen, der er ved at trække sig tilbage. En hel del nonsens om tidsfaktoren og rækkefølgen i forbindelse med de subtile legemers opløsning er blevet fremført i den almindelige teosofiske litteratur.

Det bør dog fastslås, at i det øjeblik den sande død er videnskabeligt påvist (af den almindelige læge), og det er blevet konstateret, at der ikke findes nogen livsgnist tilbage i det fysiske legeme, så er kremation mulig. Den fuldstændige eller sande død indtræder, når bevidsthedstråden og livstråden er trukket fuldstændigt tilbage fra hovedet og hjertet. Ærbødighed og en rolig fremtræden har dog samtidig sin retmæssige plads i processen. Den afdødes familie behøver nogle timer til at tilpasse sig den kendsgerning, at den ydre og sædvanligvis elskede forms forsvinden er umiddelbart forestående. Der må ligeledes tages behørig hensyn til de formaliteter, som staten eller de kommunale myndigheder kræver. Tidsfaktoren har hovedsagelig betydning for de efterladte, for de levende og ikke for de døde. Der findes heller intet virkeligt grundlag for den påstand, at det æteriske legeme ikke for hurtigt må føres ind i kremeringens flammer, og for den opfattelse, at det helst skal drive omkring i en bestemt periode på flere dage. Der er intet æterisk behov for udsættelse.

Når det indre menneske trækker sig tilbage fra det fysiske vehikel, trækker han sig samtidig tilbage fra det æteriske legeme. Det er rigtigt, at det æteriske legeme er tilbøjeligt til i lang tid at forblive omkring "området for emanation", når det fysiske legeme er begravet, og det vil ofte bestå indtil det tætte fysiske legeme er fuldstændigt opløst. **Mumificeringsprocessen**, således som den praktiseres i Ægypten, og **balsameringsprocessen**, således som den praktiseres i vesten, har været årsag til, at det æteriske legeme blev bevaret, til tider i århundreder. Dette er i særdeleshed tilfældet, såfremt den mumificerede eller balsamerede person havde ondskabsfulde tendenser, da han var i live. Det omvandrende æteriske legeme bliver da ofte "besat" af et ondt væsen eller en ond kraft.

Dette er årsagen til de angreb og katastrofer, som ofte følger i fodsporet på dem, der opdager de ældgamle grave og deres beboere, dvs. gamle mumier, og bringer dem og deres ejendele frem i lyset.

Såfremt kremation finder sted, er det ikke alene det fysiske legeme, der øjeblikkeligt opløses og gives tilbage til substansens reservoir, men også det vitale legeme opløses omgående, idet flammerne fører dette legemes kræfter ind i de vitale energiers reservoir. Det vitale legeme har altid været en del af dette reservoir, enten i en form eller i en formløs tilstand. Efter døden og kremationen eksisterer disse kræfter stadig, men de er blevet absorberet i den analoge helhed.

Tænk over denne udtalelse, for den giver jer nøglen til den menneskelige ånds skabende arbejde. **Såfremt udsættelse er nødvendig på grund af familiens følelser eller på grund af krav fra samfundets side, bør kremation dog finde sted inden for seksogtredivetimer efter dødens indtræden. Når der ikke findes nogen grund til at udsætte kremationen, kan den med rette tillades tolv timer efter døden. Det vil dog altid være klogt at vente tolv timer for at være sikker på, at døden virkelig er indtrådt.** (10 e.483-485)

(3) **Okkult set er der to betydningsfulde årsager til, at kremation er ønskværdig.** Kremation fremskynder frigørelsen af de finere vehikler (der stadig omgiver sjælen) fra det æteriske legeme og tilvejebringer således frigørelsen inden for nogle få timer i stedet for nogle få dage.

Kremation er endvidere særlig nødvendig som en måde, hvorpå der kan tilvejebringes en renselse af det astrale plan samt kan standse begærets "nedadgående" tendens, hvilket i høj grad hæmmer den inkarnerende sjæl. Begæret kan ikke finde noget brændpunkt, fordi ilden i virkeligheden støder begærets formdannende aspekt bort og er et vigtigt udtryk for guddommelighed, som det astrale plan ikke har nogen virkelig relation til, eftersom det helt og holdent er skabt af den menneskelige sjæl og ikke af den guddommelige sjæl. "Vor Gud er en fortærende ild" er det udsagn i Bibelen, som refererer til det første guddommelige aspekt, tilintetgørelsesaspektet, der befrier livet. "Gud er kærlighed" refererer til det andet aspekt, og beskriver Gud som inkarneret eksistens. "Gud er en jaloux Gud" er et udtryk, og indesluttet. Den tilintetgørende lyd, det tiltrækkende ord, den individualiserede tale.

Ved tidspunktet for døden forsvinder talen, når ordet lyder, og tilbagegivelsen fremtvinges. Senere høres ordet ikke længere, idet lyden udsletter eller absorberer det, og der sker derefter en fuldstændig elimination af alt, som forstyrrer lyden. Derefter indtræder stilhed, og lyden selv høres ikke mere. Fuldstændig fred følger den endelige integrationsproces. Dette er i esoterisk terminologi en beskrivelse af hele dødsprocessen. (10 e.470-471)

Summa summarum:

Iflg. nævnte bogs **teosofiske** materiale anses ligbrænding/kremering for **positivt**, ja faktisk meget anbefalingsværdigt.

Antroposofi: Hvad formidler antroposofien om "Ligbrænding eller begravelse" ?

Lad mig indlede med at skrive, at i 1902 blev Rudolf Steiner valgt til generalsekretær i den nystiftede tyske sektion af Teosofisk Samfund. Hen mod slutningen af 1912 kom det til et brud mellem Rudolf Steiner og den internationale ledelse af Teosofisk Samfund, og i starten af 1913 stiftede Rudolf Steiner et internationalt antroposofisk selskab.

Kilde: <https://www.antroposofiskkulturhus.dk/antroposofiens-historie-i-koebenhavn/>

Med hensyn til emnet "ligbrænding eller begravelse" kan man i hans foredrag den 2. december 1908 "Das leben zwischen zwei Wiederverköperungen" som blev oversat til dansk og udgivet i 1995 med titlen "Livet mellem to inkarnationer" der formidler Rudolf Steiner meget af det samme som er formidlet i Alice A. Bailey litteraturen i den førnævnte bog "Døden, det store eventyr", men Rudolf Steiner kommer dog ikke ind på emnet kremation som sådan i det nævnte foredrag.

At Rudolf Steiners lig blev kremeret var dog iflg. dette egentligt ikke hans eget ønske..

Rudolf Steiner äußerte, dass der Trend der Zeit zwar immer mehr die Einäscherung in Betracht zieht. Diese Mode müsse aber nicht Maßstab sein.

(Übrigens: Auch »Rudolf Steiner wollte nicht kremiert, sondern [auf dem Goetheanumgelände] bestattet werden...«! (Ludwig Polzer-Hoditz. Thomas Meyer in »Ludwig Polzer-Hoditz – Ein Europäer«, Kap. Brückenschläge.) Seine Kremation geschah »auf Wunsch von Frau Marie Steiner...« (Roland Halfen, Rudolf Steiner-Archiv) und auf eigenmächtige Veranlassung Guenther Wachsmuths (s. »Das Rätsel des Urvorstandes«, E.Grosse), sowie aufgrund der Gesetzeslage für das Goetheanumgelände!)

Well, i min søgen efter hvad Rudolf Steiner havde formidlet om ligbrænding i sin teosofi/antroposofi skrev jeg den 13.6.2022 til:

"Allgemeine anthroposophische Gesellschaft"

Goetheanum

Rütliweg 45

4143 Dornach/Schweiz"

-med denne forespørgsel, citat:

"Ich hoffe, dass die "Allgemeine anthroposophische Gesellschaft" kann mir bei folgendem helfen:

Was hat Rudolf Steiner in seinen Vorträgen/Büchern über Einäscherung/Kremation gesagt – und welche Vorträge/Bücher ? " citat slut.

Allerede dagen efter, den 14.6.2022 fik jeg nedenstående svar fra Rudolf Steiner Archiv i Dornach, citat:

"Vielen Dank für Ihr Interesse am Werk von Rudolf Steiner.

Ihre Anfrage an das Sekretariat des Anthroposophischen Gesellschaft wurde zur Beantwortung an das Rudolf Steiner Archiv weitergeleitet.

Rudolf Steiner hat bezüglich Kremation eher von Feuer- und Erdbestattung gesprochen. In folgenden Bänden äussert er sich dazu:

GA 159

Durchgang des Menschen durch die Todespforte — eine Lebenswandlung Hannover, 19. Februar 1915

GA 161

Wege der geistigen Erkenntnis und der Erneuerung künstlerischer Weltanschauung

Sechster Vortrag, Dornach, 6. Februar 1915

GA 239

Esoterische Betrachtungen karmischer Zusammenhänge

Fünfter Vortrag, Paris, 23. Mai 1924

In **GA 244** wurden die Fragenbeantwortungen veröffentlicht; die angehängten PDF enthält alle Stellen zu Feuer- und Erdbestattung.

Ich hoffe, Ihnen mit diesen Auskünften weitergeholfen zu haben und verbleibe

mit freundlichen Grüßen aus dem Archiv" citat slut

"Google oversat" fra tysk til dansk:

"Tak for din interesse for Rudolf Steiners arbejde.

Din henvendelse til Det Antroposofiske Selskabs sekretariat er sendt til Rudolf Steiner-arkivet til svar.

Med hensyn til kremering talte Rudolf Steiner mere om kremering og begravelse. Han kommenterer dette i følgende bind:

GA 159

Menneskets passage gennem dødens port - en livsændring Hannover, 19. februar 1915

GA 161

Veje til åndelig viden og fornyelse af kunstneriske verdensanskuelser

Sjette foredrag, Dornach, 6. februar 1915

GA 239

Esoteriske overvejelser om karmiske forbindelser

Foredrag femte, Paris, 23. maj **1924**

Svarene på spørgsmålene blev offentliggjort i **GA 244**; den vedhæftede PDF indeholder alle passager om kremering og begravelse.

Jeg håber at have været en hjælp for dig med disse oplysninger og forblive

Med venlig hilsen fra arkivet" citat slut.

GA 239 (fra 1924)

Esoterische Betrachtungen karmischer Zusammenhänge

Fünfter Vortrag, Paris, 23. Mai 1924

Dette **GA 239** foredrag kan bl.a. læses her i en oversættelse til engelsk:

https://rsarchive.org/Lectures/GA239/English/RSP1966/Karm05_index.html

Spørgsmål stillet der blev bl.a. besvaret i GA 244

Lad mig da indlede med **GA 244** der er udgivet som bog med titlen ”Fragenbeantwortungen und Interviews”, og som indeholder ”Schriftliche Fragenbeantwortungen 1892–1924, mündliche Fragenbeantwortungen 1901–1924, nach Notizen und Mitschriften, Interviews 1913–1923”, og som Rudolf Steiner Archiv fremsendte mig et udskrift af som de mente kunne være relevant i min forskning:

Jeg har udvalgt dette fra nævnte **GA 244**:

1906 (det år er Rudolf Steiner stadig generalsekretær for den tyske afdeling af i Teosofisk Samfund)

”Über Feuerbestattung Was mit dem menschen nach dem Tod geschieht, hängt ab von dem, wie der mensch ist. Wer die geistigen Wesenheiten in den Elementen und Körpern anerkennt und das Bewusstsein dafür hat, der tritt in gewisse Beziehungen zu den Elementen. Der heutige mensch muss aber erst erzogen werden zu der Feuerbestattung ; ihre Ätherleiber müssen vorbereitet werden dazu”

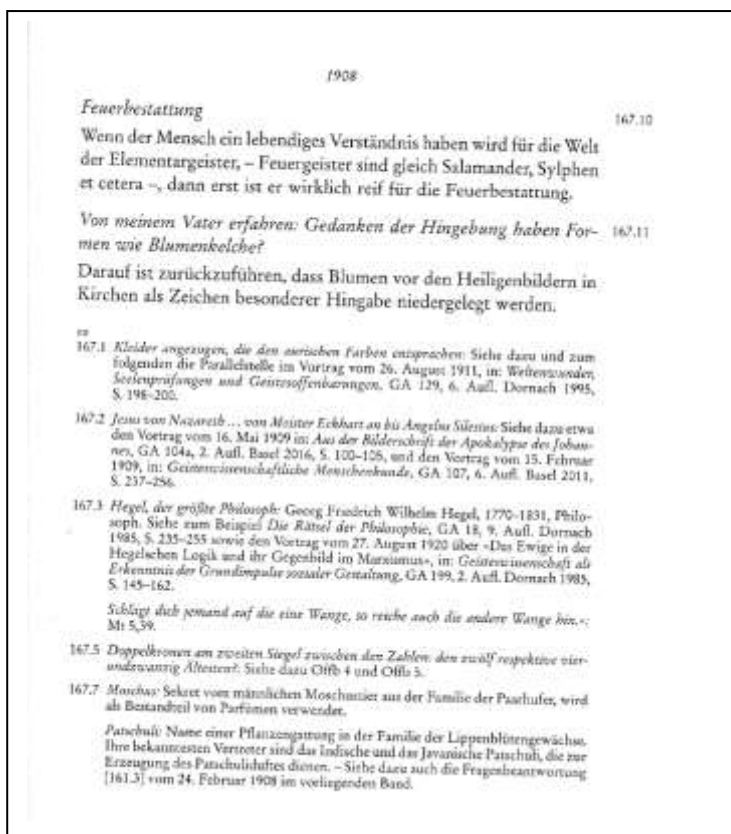
”Om kremering - Hvad der sker med mennesket efter døden afhænger af, hvordan mennesket er. Enhver, der genkender de åndelige væsener i elementerne og legemerne og er opmærksom på dem, indgår i bestemte relationer med elementerne. **Men det moderne menneske skal først uddannes til kremering; deres æteriske legemer skal være forberedte til dette**” citat slut.

1908 (det år er Rudolf Steiner stadig generalsekretær for den tyske afdeling af i Teosofisk Samfund)”

”Feuerbestattung Wenn der mensch ein lebendiges Verständnis haben wird für die welt der Elementargeister - feurgeister sind gleich salamander, sylphen etc. - dann erst ist er wirklich reif für die Feuerbestattung”

” Ligbrænding - år mennesket har en levende forståelse af elementalånderne verden - ildånder er det samme som salamandere, sylfer osv. - **først da er det virkelig klar til kremering**”
citat slut

I 1913 danner Rudolf Steiner *Anthroposophische Gesellschaft*, (Antroposofisk Selskab).

GA 161 (fra 1915)

Wege der geistigen Erkenntnis und der Erneuerung künstlerischer Weltanschauung

Sechster Vortrag, Dornach, 6. Februar 1915

Dette GA 161 foredrag kan bl.a. læses her i en oversættelse til engelsk:

https://rsarchive.org/Lectures/GA161/English/UNK1944/ProDea_index.html

GA 159 (fra 1915)

Durchgang des Menschen durch die Todespforte — eine Lebenswandlung Hannover, 19. Februar 1915

Dette GA 159 foredrag kan bl.a. læses her i en oversættelse til engelsk:

https://rsarchive.org/Lectures/GA159/English/UNK2013/MysDea_index.html

Kosmologi: Hvad formidler **Martinus kosmologien** om "Ligbrænding eller begravelse" ?

I sit åndsvidenskabelige værk, bogen "Bisættelse" har Martinus uddybet hvad der sker for det af Makrojeget efterladte animalske legeme (liget) og rædslerne/pinslerne for dets deri stadig levende mikrokosmos/mikroindivider såfremt de udsættes for ligbrænding/kremering.. se

<https://www.martinus.dk/da/onlinebibliotek/dtt/index.php?bog=71&stk=1&mode=opslag>

Endeligt er der det at nævne, at Martinus ganske vist anbefaler begravelse fremfor ligbrænding/kremering; men fremfor alt anbefaler Martinus en tredje mulighed, jeg citerer fra bogen "Bisættelse" kapitel 204;

"Den fuldkomne bisættelse

I denne førstnævnte lyse og strålende fremtidsverden, hvorfra man således kan se ned på vore dages primitivitet og ufuldkommenhed, vil ethvert afsjælet menneskelegeme blive bisat under en for det virkelige menneske standsmæssig form, hvilket vil sige i kontakt med naturens love og på en for mikroindividerne i legemet og for det samme legemes tidligere jeg eller ånd harmonisk og lykkelig måde.

Aktivt Fællesmausoleum i Holland

Nævnte legeme vil komme i sin dertil egnede kunstnerisk og videnskabeligt udførte sarkofag, blive hensat i verdensstatens eller folkenes "**fællesmausoleer**". Her vil de henstå i det spand af tid, som det animalske, organiske liv i liget endnu har betingelser for at kunne opretholde sin tilværelse i dette.

Når disse betingelser er ophørte, vil der kun eksistere en art mineralliv i liget. Da denne arts livsenheder eller mikroindivider bevidsthedsmæssigt er uberørte af ydre fysisk påvirkning, dog ikke af ild, vil liget, efterhånden som det organiske liv i dette er uddøet, **blive rigtigt begravet under særlige hensigtsmæssige forhold, hvor dets naturlige opløsning på human måde vil blive begunstiget.**"

På min web site www.discarnation.info kan man læse meget mere om Martinus åndsvidenskabens formidling af emnet Bisættelse – samt min egen personlige forskning i hvorledes dette kunne realiseres i praksis i "vor tid"

Summa summarum, juni 2022:

I religionerne og den åndsvidenskabelige teosofi synes det som om at et valg mellem ligbrænding/kremering eller begravelse for så vidt overvejes ud fra mindst disse grunde:

1) Ligbrænding/kremering:

- a) Ligbrænding vælges af hygiejniske grunde
- b) Ligbrænding vælges af spirituelle grunde;
- c) En kombination af begge grunde.

2) Begravelse:

a) Begravelse vælges af spirituelle grunde.

I kristendommen udføres dog også kremering, men ikke af spirituelle grunde, se i afsnittet

Kristendommen: Hvad formidler **kristendommen** om "Ligbrænding eller begravelse" ?

Dilemmaer?

I bogen "Bisættelse" skriver Martinus meget om de rædsler som mikrokosmos/mikroindividerne i det animalske lig udsættes for under en ligbrænding; samt ikke mindst følgende, jeg citerer fra bogens kapitel 170:

"Jegets forhold til dets afsjælede, fysiske legeme eller lig

Når jeget eller individets virkelige væsenskerne har skiftet sin koncentration eller dagsbevidsthed fra det fysiske til det overfysiske eller åndelige legeme, bliver der tilbage på det fysiske plan dets fysiske legeme, dets kasserede redskab for fysisk oplevelse. Dette redskab eller "liget", som det betegnes, bliver altså af almenheden opfattet som en slags ligegyldig materie, som det er bedst at skille sig af med på den mest fordelagtige og hurtigste måde. Og grunden hertil er netop den, at "liget" ikke er noget "lig" i virkelig forstand. Det rummer i sig selv en meget stor kraftkoncentrering, der i form af forrådnelse kan komme til udløsning fra det øjeblik, da det pågældende legeme blev til et "lig". Denne udløsning stammer således ikke fra legemets eller ligets ophav. Fra det øjeblik "døden" indtrådte er legemet blot en ydre ting for dets oprindelige besidder. Men dette forandrer ikke, at denne tidligere besidder stadig fra sin overfysiske tilværelse kan nære overordentlige store følelser for dette. Det rummer så mange minder. Det har været hans "fartøj" gennem både medgang og modgang, gennem sorg og glæde. Disse følelser kan altså være meget stærke og som følge heraf holde sig meget længe. Man må derfor ikke tro, at den "afdøde" er helt uberørt af, hvad der sker med dennes lig. Denne kan nemlig, hvis han eller hun er "åndelig clairvoyant" (hvilket vil sige fra det åndelige plan at kunne se fysiske foreteelser ligesom man ved "fysisk clairvoyance" fra det fysiske plan kan se åndelige foreteelser), fuldstændig følge enhver foreteelse vedrørende sit lig. Og selv om vedkommende ikke er udstyret med nævnte evne, så kan han eller hun dog gennem ligets mikroverdens samlede astrale eller overfysiske liv indirekte følge enhver proces med liget." citat slut.

Bogen "Bisættelse", se

<https://www.martinus.dk/da/onlinebibliotek/dtt/index.php?bog=71&stk=1&mode=opslag>

Martinus har mig bekendt **ikke** uddybet i sine værker etc. hvorvidt det "jeget eller individets virkelige væsenskerne" kan **føle smerten** i det af makrojegets efterladte mikrokosmos/mikroindividerne i det animalske lig såfremt det udsættes **ligbrænding** – man kan vel på en måde tænke på den situation hvor et menneske bliver brændt levende under en brand i et hus; her høres jo ofte et sådant menneskes smerteskrig inde fra det brændende hus..

Well, idet Martinus mig bekendt ikke har uddybet som førnævnt, så blev jeg nysgerrig efter at vide hvad teosofien havde at formidle om jegets "kommunikation" med sit efterladte lig hvad enten en sådan kommunikation var af mental art og/eller astral (følelsesmæssig) art – og her viste det sig, at det har teosofien en omfattende formidling af thi i teosofien formidles meget om tilstedeværelsen af et "Æterisk legeme" som værende et "koblingslegeme" mellem de åndelige legemer og det fysiske legeme; og de formidler rigtig meget om hvorledes og hvorfor det dannes, hvad hensigten er med det og hvad der sker med det ved "døden".

For god ordens skyld undersøgte jeg også – som det fremgår i dette dokument – hvad Rudolf Steiner havde formidlet om ligbrænding. Som det også fremgår af dette her dokument, så var Rudolf Steiner ikke helt så ”klar i mælet” som teosofien og Martinus kosmologien med hensyn til ligbrænding.

At Rudolf Steiner selv blev kremeret skyldtes iflg. kilderne, at det ønskede hans anden kone (fra 1914), Maria Lakolevna von Sivers (1867-1948) at han blev da han døde. Hun var i øvrigt hans vigtigste samarbejdspartner, og hun spillede en afgørende rolle i udviklingen af den **tyske sektion af det teosofiske samfund først**, og derefter af det antroposofiske samfund.

Ligesom teosofferne har også Rudolf Steiner formidlet endda meget omfattende om tilstedeværelsen af et ”Æterisk legeme” som værende et ”koblingslegeme” mellem de åndelige legemer og det fysiske legeme; og formidlet rigtig meget om hvorledes og hvorfor det dannes, hvad hensigten er med det og hvad der sker med det ved ”døden”.

I relation til ovennævnte teosofi og antroposofi om emnet bør det dog fremhæves, at mig bekendt mente Martinus, at et sådant ”koblingslegeme” eller ”transformationsfelt” eller ”æterisk legeme” blot var det som han i sin åndsvidenskab har formidlet om i form af det han kalder for ”vanebevidsthed” og det kan man læse om i Det Tredie Testamente.

Hvad der det mest næstekærlige og optimale når man skal træffe sit valg om ”Ligbrænding eller begravelse” af sit lig når den dag kommer, det må nok komme an på ens personlige udviklingstrin og erhvervet viden på området thi iflg. Martinus kan intet jordmenneske handle ud fra et andet udviklingstrin end det vedkommende aktuelt ”er på” når der skal træffes et valg.

Bjarne Rasmussen

Juni/2022

www.discarnation.info